

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1057110/1

בבית הדין הרבני האזורי נתניה

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא – אב"ד, הרב אברהם מייזלס, הרב אריה אוריאל

המבקשים: פלוני ופלונית

הנדון: סמכות ביה"ד לאשר הסכם גירושין ולהתיר נישואין כשאחד הצדדים אינו יהודי

פסק דין

(א) בפני ביה"ד מונחת בקשה משותפת לאישור הסכם גירושין. הצדדים נישאו ביום כ"ב בסיון תשנ"א (4.6.1991). הצדדים נרשמו לנישואין בלשכת הרבנות [...] והוצאה להם תעודת נישואין, שמספרה [...]. האישה ילידת הארץ, הבעל יליד לידס, בריטניה. לצדדים שלושה ילדים משותפים. הצדדים נפרדו והבעל חזר ללידס. בתאריך י"ז כסלו תשע"ו (29/11/15), הופיעה האשה בפני ביה"ד והודיעה שהבעל חזר לבריטניה לפני כשלוש שנים, נשאר שם, הצדדים החליטו להתגרש ומבקשים שביה"ד יאשר את ההסכם, ויסדר ג"פ בין הצדדים.

ביה"ד ערך בירור שמות לאישה במועד זה, ובהחלטת ביה"ד ביום זה נכתב כדלהלן:

"ביה"ד ישלח מכתב לביה"ד בלידס על פרטי האישה בבקשה לסידור גט פיטורין.

מלבד זה ביה"ד ישלח העתק מהסכם הגירושין לקנין וחתימת הבעל על ההתחייבויות הממוניות.

כאשר הבעל יסדר גט בביה"ד בלידס, והגט יגיע לביה"ד, יזמין ביה"ד את האישה לקבלת גיטה."

(ב) ביה"ד פנה לביה"ד בלידס ולאחר זמן קצר התקבל מכתבו של הרב יהודה רעפסון אב"ד בלידס שבו נכתב כדלהלן:

"לפי הידוע כאן בלידעז, אמו של הנ"ל לא הייתה יהודייה, בזמן הבירור בביה"ד מר [פלוני] הודה שידוע לו שאמו לא הייתה יהודייה, אבל טען שלפי הידוע לו היא התגיירה לפני שנולד. אמנם הוא לא ידע למסור שום פרטים בקשר לגיור הנ"ל, וכאן בלידעז, יש קלא דלא פסיק, שאביו נשא נוכרית. מר [פלוני] הבטיח לברר הפרטים אצל אמו אבל זה עלול להיות

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

קשה מכיוון שהיה לה לפני שנתיים שטף דם במח ומאז היא לא חזרה לאיתנה.

אנחנו מצידנו משתדלים לברר את הענין אבל נבקש מכבודו אם אפשר לברר אצל גברת [פלונית] איפה היא נישאה ומי היה הרב שסידר לה ולבעלה חו"ק. ואם אפשר לברר אצל הרב מסדר הקידושין איזה הוכחות היו לו ליהדותו של מר [פלונית]

מכיוון שהרב [...], רבה הקודם של [...], הרב מסדר הקידושין, נפטר זה מכבר, פנה ביה"ד לרבנות [...] כדי שימציאו לביה"ד את תיק הנישואין של בני הזוג.

בתיק הנישואין נכתב שהבעל [פלונית] הוא יליד בריטניה, וישנו מכתב על נייר מכתבים של "משרד החינוך היהודי בלידס", על המכתב חתום הרב דוגלאס צ'ירינג מלידס, ונכתב בו שהוא מאשר כי האדון והגברת מוכרים מאז שנת 1973 והם ממלאים תפקיד חשוב בבית הכנסת ובחינוך התרבות היהודית והם מוכרים ואהודים על הקהילה. מסתבר שעל מכתב זה סמך הרב [...] לקביעת יהדותו של הבעל וערך את נישואי הצדדים, מפני שהבין שהמכתב מוכיח את יהדותו של הבעל.

בפועל אין ממכתב זה ראיה כלשהי ליהדותם של הבעל ואמו, שהרי לא נכתב שהם יהודים. והרי אין חולק שהאם נולדה נוכרייה, במכתב לא הוזכר כלל שהתגיירה אלא שבני הזוג פעילים ואהובים בקהילה (איזו קהילה?). האם פעילים ואהובים מוכיח ששניהם יהודים? אולי רק אחד מהם, ואולי אף לא אחד, ומסיבה כלשהי הסתפחו לקהילה. מלבד זאת, מבירור שערך ביה"ד, דוגלאס צ'ירינג הנ"ל הוא רב רפורמי, וקיבל את הסמיכה לרבנות בסמינר הרפורמי ליאו-בק, בלונדון. לפיכך, אף אם היה כתוב במפורש שהאם יהודייה או התגיירה, אין אנו יודעים אין התגיירה, אך כאמור גם דבר זה לא נכתב.

ג) בנידון דין שאם המבקש ואביו הם תושבי לידס, לביה"ד בלידס לא ידוע על גיור כלשהו ואם נעשה גיור כלשהו גיור זה היה גיור רפורמי שהרי אם יש רמז במכתבו על יהדות האם, הרי זה בעקבות גיור המוכר לו. אם יתברר שבית הדין שערך הגיור למבקשת הוא בית דין רפורמי שוודאי אין מקפידים על שמירת ההלכה כפי שנפסק בשו"ע, ובוודאי שהדיינים היושבים בבית דין כזה עוברים על עיקרי הדת והם פסולים מלהיות דיינים, שוב אין לחשוש לגיור זה כלל.

ועיין מש"כ הגר"מ פיינשטיין ב"אגרות משה" (ח' יו"ד ח"א סימן קס) לגבי גירות של ביה"ד קונסרבטיבי:

"אבל עכ"פ צריכה לקבל המצוות בפני ב"ד, והראבייס הקאנסערוואטיווע מסתמא אין עושין כן דהא אין יודעים דיני גרות וגם אינם זהירים לקיים כדין אף אם היו יודעים וממילא חסר קבלת מצוות אף הקבלה הגרועה שזה ודאי הוא עכוב בגרות. וגם הא ב"ד של הקאנסערוועטיווע הם פסולים לב"ד דהם כופרים בהרבה עיקרי הדת ועוברין על כמה לאוין. עיין חו"מ סימן ז' סעיף ט' ועיין בפ"ת בשם רעק"א דאף בעברה דרבנן פסול לדין ולא צריך הכרזה. וגם הוא כודאי שעוברין על כמה איסורין דאורייתא ואף שלא נתקבל עדות עלייהו הוא כאנן סהדי שכל מי ששם הבזוי קאנסערוואטיווע עליו הוא בחזקת מופקר להרבה איסורין ולכפירה בהרבה עיקרים, וכבר בארתי בתשובה אחת שמוחזק לכפירה פסול אף בלא קבלת עדות עליו אף כשנוגע

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

להקל ואין עתותי בידי להאריך בזה. ולכן פשוט שאין הגרות שעשה הראב"י של הקאנסערוואטיוון כלום."

ושנה הדברים בתשובה נוספת (ח' אבהע"ז ח"ד סימן עח) שכתב:

"הנה בדבר האשה שנישאת אצל קאנסערוואטיווי ראבאי ביוסטאן אשר ידוע למחלל שבת בפרהסיא לבחור שנולד בסאן סאלוואדר לאשה נכרית, וראב"י קאנסערוואטיווי דשם אמר שגייר אותו בצירוף שני אנשים משם אשר הם מחללי שבתות בפרהסיא ואמר הרב כי שומרי שבת לא נמצאו כלל בסאלוואדאר, פשוט שאין הגרות כלום וממילא אף אם היו הנישואין אצל רב כשר כדין נמי לא היו כלום מפני מפני שהוא נכרי גמור שאין קידושיו תופסים. ואף אם היה נעשה גר אצל ב"ד שומרי תורה מכיוון שלא היה אף שעה אחת ששמר מצוות התורה הרי לא קיבל מצוות כלל שאינו גרות, אף אם היה גר כדין או שהיה ישראל ממש הרי הקידושין לפני רב קאנסערוואטיווי שחזקתם שהם כופרים בעיקרי האמונה אף כשלא ידוע הגברא ממש. וכ"ש הכא שידוע למחלל שבתות בפרהסיא שאין קידושין וא"כ יש לנו שני דברים ברורים שאין לחוש להקידושין ולכן מותרת להינשא לאיש אחר אבל לא לכהן מפני שנבעלה לנכרי שפוסלה מן הכהונה."

וכן כתב עוד הגר"מ פיינשטיין זצ"ל בהרבה תשובות ואכ"מ"ל.

והדברים ק"ו לגבי רפורמים שעוברים בשאט נפש על כל איסורי תורה ועושים מה שבדו מליבם. שברור שלא הייתה קבלת מצוות שהרי הם עצמם אינם שומרי מצוות ואינם חושבים שצריך לקיים מצוות. וברור שאין דורשים ממי שבא להתגייר בפניהם לקבל ולשמור מצוות, מה שלדעתם אין צורך לעשותו. וברור שמכיוון שמחללים שבת בפרהסיא וכופרים בעיקרי הדת, הם פסולים ואין עליהם שם בית דין.

ועיין עוד בשו"ת "מנחת יצחק" (ח"ג סימן קס"א) שכתב שאין בגירות של רפורמים ולא כלום. ועין מש"כ בזה הרה"ג יעקב אריאל בתחומין כרך י"ז עמ' 177-188 שכתב גם הוא שאין בגירות זו ולא כלום, ואין מקום אפילו לחשוש ולהחמיר בגיור זה. ועיין במאמרו של השופט צבי טל שם עמ' 184-204, שמסביר מהותו של גיור זה, ואכ"מ.

לאור הנ"ל, מכיוון שאין חולק שאם הבעל הייתה נוכרייה בלידתה, עליה להביא ראיות שהתגיירה. וכדאיתא ביבמות מז, א:

"וכי יגור איתך גר... וחכמים אומרים בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך להביא ראיה."

בנידון דידן אין כל ראיה לגירותה של האם, ואף לא נטען באיזה ב"ד נתגיירה. ולפיכך, לא ברור איך נערכו נישואי הצדדים, שהרי אין מכתב המורה על יהדותה של אם הבעל, ולא ברור כלל אם נערך "גיור", אפילו גיור רפורמי. וגם אם נערך גיור כזה, לגיור כזה אין ערך כלל. ולפיכך לאור האמור במכתבו של הרב יהודה רעפסון, אב"ד לידס שהאם מוחזקת כאינה יהודייה, וחזקה זו לא נסתרה בראיה כלשהי, גם הבן אינו יהודי. לפיכך יש לקבוע שהבעל נוכרי, והצדדים אינם נשואים על פי דין תורה.

עם זאת, כפי שהבהיר ביה"ד לאישה בעת הדיון שנערך בפנינו, למרות שהבעל אינו יהודי, ילדיה הם יהודים כשרים, אלא שבנות הצדדים לא תוכלנה להינשא לכהן.

מעתה, לאחר שהתברר שאין תוקף הלכתי לנישואי הצדדים, יש לקבוע מהו מעמד האישי על פי חוק, והאם יש לביה"ד סמכות לאשר את הסכם הגירושין ולהתיר את נישואיהם.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

(ד) על פי חוק נישואין וגירושין, נישואין של יהודים בישראל יהיו על פי דין תורה, לפיכך חובתו של הרב רושם הנישואין לברר יהדותם של הצדדים.

סמכותו וחובתו של רושם הנישואין לערוך בירור יהדותו של המבקש נקבעה גם בפסיקתו של בית המשפט העליון בבג"ץ 359/66, גיטיה כנגד הרבנות הראשית פ"ד כב (1) 290.

הנשיא אגרנט ציין שם, 302, כי אין פסול בבדיקה המוקדמת שערך הרב רושם הנישואין:

"כל עוד לא השיג מערכאה משפטית מוסמכת (בית הדין הרבני) פסק הצהרתי, המכריז שהוא יהודי וכשיר, בתורת שכזה, לנישואין על פי דין תורה."

גם השופט לנדוי אמר, שם 295:

"על פי רצון הכנסת חייבת יהדותו להתברר בהתאם לדין תורה, ואנחנו לא נבוא ונחלוק בשאלה כזאת על דעתם המוסמכת של הרבנים."

נראה ששניהם סבורים שבית הדין הוא המוסמך לקבוע יהדות לצורך נישואין.

מכיוון שקבענו שהמבקש-הבעל אינו יהודי, חובה עלינו לבדוק את מעמדה של המבקשת ושל [פלוגי].

הסמכות לדון ולהחליט לגבי גירושיהם של בני הזוג שהם יהודים במדינת ישראל, היא בסמכות הייחודית של ביה"ד הרבני. כפי שקובע סעיף 1 לחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין) תשי"ג 1953:

"עניני נישואין וגירושין של יהודים בישראל אזרחי המדינה או תושביה יהיו בשיפוטם הייחודי של בתי דין רבניים."

ולפיכך גירושין של בני זוג יהודים במדינת ישראל בין שנישאו במדינת ישראל כדמו"י ובין שנישאו מחוץ למדינת ישראל, בין בנישואין אזרחיים, המצריכים נוכחות שני בני הזוג, שנעשו כחוק המדינה ממנה עלו בני הזוג, או של בני זוג שנסעו לחו"ל לצורך עריכת נישואים. וכן בני זוג שנישאו בנישואי מקסיקו או פרגוואי נישואין שנעשו ע"י שליחת מסמכים של עורכי דין ואינם דורשים נוכחות הצדדים. הם בסמכות הייחודית של ביה"ד.

המחוקק לא קבע אופן הגירושין והתרת הנישואין אם ע"י ג"פ או באופן אחר, ודבר זה גם הוא בסמכות ביה"ד שהוא הקובע אופן הגירושין והתרת הנישואין בכל מקרה לגופו.

יש לציין שהנישואין של יהודים על פי חוק במדינת ישראל הם כדמו"י בלבד, ולפיכך כל מי שנישא במדינת ישראל כדמו"י, יש לנישואין אלו תוקף הלכתי ותוקף חוקי. לעומת זאת, נישואין כדמו"י בחו"ל יש להם במקום עריכת הנישואין תוקף הלכתי בלבד ולא תוקף חוקי.

נישואין אזרחיים רגילים או נישואי מקסיקו או פרגוואי הם בעלי תוקף חוקי בכפוף לתנאי המשפט הבין-לאומי הפרטי. אמנם לעניין תוקפם ההלכתי דן ביה"ד בכל מקרה לגופו.

מכיוון שלדעת חלק מהפוסקים יש לנישואין אזרחיים גם תוקף הלכתי (לכל הפחות של ספק קידושין), נוהג ביה"ד לסדר ג"פ לבני זוג שנישאו בנישואין אזרחיים בלבד בארץ מולדתם.

בנישואי פרגוואי או מקסיקו לא מצינו בפוסקים מי שחושש לנישואין הלכתיים ולפיכך נוהג ביה"ד להתירם בלא ג"פ.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ברוב הפעמים ביה"ד מתיר בין את תוקפם ההלכתי ובין את תוקפם החוקי של הנישואין ולפעמים ביה"ד מוסמך להתיר את הנישואין מצד אחד בלבד דהיינו תוקפם ההלכתי או תוקפם החוקי של הנישואין, ביה"ד קובע בכל מקרה לגופו את צורת התרת הנישואין.

(ה) והנה בעבר נהגו בתי הדין להורות על התרת נישואיהם של בני זוג גם אם אחד מהם אינו יהודי, אם נישאו בנישואין אזרחיים בחו"ל והגישו בקשה לגירושין בבית הדין.

ברם כיום, גם כשבית הדין מגיע למסקנה כי אחד המבקשים שבפניו אינו יהודי, נבצר מאתנו להורות על כך, על אף הסכמה של המבקשים, וזאת לפי פסיקת בית המשפט העליון ב- בג"ץ 9476/96 מאיר סרגובי, עו"ד נ' בית הדין הרבני האזורי ירושלים (11.09.2006). פסק דין זה קובע, במקרה שאחד הצדדים אינו יהודי, החוק אינו מסמיך את בית הדין לדון בהתרת הנישואין. במקרה שכזה אף אם שני הצדדים הסכימו לסמכות בית הדין, ואף אם בית הדין התיר את הנישואין, להתרת נישואין זו לא יהא תוקף חוקי.

ולפיכך מכיוון שקבענו שהמבקש אינו יהודי, בית הדין מנוע מלעסוק בעניין הגירושין מפני שהוא משולל סמכות חוקית לדון בגירושין של בני זוג נשואים שאחד מהם אינו יהודי. ולפיכך גם אם יקבע בית הדין שבני הזוג גרושים ויוציא תעודת הגירושין, דבר זה יהיה ללא סמכות חוקית, ולא יהיה תוקף לתעודת גירושין זו.

אך לאמיתו של דבר, דברים אלו אמורים בבני זוג שאחד מהם אינו יהודי, ונישאו בחו"ל בנישואין אזרחיים, שבמקום זה לנישואין אלו ישנו תוקף חוקי במקום בו נערכו. ומכיוון שהם נשואים על פי הדין הבין-לאומי, יש להתיר נישואיהם באופן חוקי, והערכאה שיפוטית שלה הסמכות להתיר נישואין אלו היא בית המשפט לענייני משפחה.

אך בנידון דידן הדברים שונים. מכיוון שהתברר לבית הדין שהבעל אינו יהודי והאישה יהודייה, ולפיכך נישואי הצדדים אינם נישואים על פי דין תורה. כמו כן, מכיוון שאחד הצדדים יהודי ומשנהו נוכרי, אין אפשרות חוקית במדינת ישראל לעריכת נישואין בין יהודי ללא יהודי. חוק נישואין וגירושין קובע שנישואין של יהודים יהיו בסמכותם של בתי הדין הרבניים, על פי דין תורה. הנישואין שנערכו בין הצדדים שהיו נישואין כדמו"י, אין להם תוקף הלכתי, שהרי אין תפיסת קידושין ונישואין בין יהודייה לנוכרי. ומשאין להם תוקף הלכתי אין להם גם תוקף חוקי.

לא נערכו נישואין אזרחיים בין הצדדים מכיוון שנישואין כאלו אינם אפשריים במדינת ישראל. ולפיכך נישואי הצדדים שנרשמו ברבנות [...] ונערכו כדמו"י משוללים תוקף הלכתי, ומשכך משוללים גם תוקף חוקי. הנישואין נערכו מבלי שהרב ידע שהבעל אינו יהודי, איננו יודעים אם במרמה או בשוגג, ולפיכך גם רישום הצדדים כנשואים נעשה שלא כדין, מכיוון שלא הודע לרב רושם הנישואין שאחד הצדדים לא יהודי.

משקבענו שהצדדים לא היו נשואים זה לזה, בין על פי דין בין על פי חוק, לכאורה אין צורך להפנות את הצדדים להליך "התרת נישואין" לפי חוק שיפוט בענייני התרת נישואין (מקרים מיוחדים וסמכות בין-לאומית), התשכ"ט-1958.

והנה כבר הבאנו לעיל מה שנכתב בבג"ץ גיתיה, שסמכותו וחובתו של רושם הנישואין לבדוק יהדותו של מגיש הבקשה לנישואין אם לא ניתן פסק דין של בית דין רבני בנושא זה. ולפיכך מוטל עלינו להביע חוות דעתנו בנוגע ליהדותו של הבעל ולקבוע אם היה ניתן להשיאו, ואם השיאוהו, מה תוקפם ההלכתי של נישואיו, דבר המשליך על מעמדם החוקי של נישואים אלו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

במקרה שלפנינו שלא היה תוקף לנישואין הדתיים ההלכתיים, אין הצדדים נשואים כלל, ואין סמכות חוקית לרבנות כלשהי לתת מעמד של נשוי לבני זוג שאחד מהם לא יהודי, ובפרט שהחוק לא מאפשר נישואין חוקיים בין יהודייה ולא יהודי במדינת ישראל.

לאור האמור לעיל, מוסיף בית הדין וקובע שהצדדים אינם נשואים זה לזה ואין תוקף חוקי לתעודת הנישואין שניתנה בשנת 91 לצדדים. ולפיכך יש לעשות לתיקון רישום פרט המצב האישי של הצדדים במרשם האוכלוסין מנשוי ונשואה לרווק ורווקה.

(1) הדברים שנכתבו לעיל, הם תיאור התוקף ההלכתי-המשפטי של נישואי הצדדים.

עם זאת, לעניין פסיקה בתביעה המועלית בפנינו לאישור הסכם גירושין וסידור גט שבעקבותיו תינתן תעודת גירושין, יש להבהיר – סמכות ביה"ד להתיר נישואין היא או לפי סעיף 1 לחוק נישואין וגירושין או לפי סעיף 9 לחוק. סעיף 1 קובע שנישואים וגירושין של יהודים בישראל יערכו בבתי הדין הרבניים, בבג"ץ סרגובי שהוזכר לעיל נקבע שסמכות ביה"ד היא דווקא אם שניהם יהודים, אך אם אחד מהצדדים אינו יהודי, ביה"ד משולל סמכות להתיר הנישואין.

מקור נוסף לסמכותו של ביה"ד יכול להיות סעיף 9 לחוק זה, המקנה לביה"ד סמכות שיפוטית "בענייני המעמד האישי של יהודים כמפורט בסעיף 51 לדבר המלך במועצתו לא"י 1922-47... אשר בהן אין לבית דין רבני שיפוט ייחודי על פי חוק זה, יהיה לבית דין רבני שיפוט לאחר שכל הצדדים הנוגעים בדבר הביעו הסכמתם לכך". סעיף זה, הנותן סמכות לביה"ד לדון במקרים שאין לביה"ד סמכות על פי סעיף 1, אך דבר זה מצריך עדיין הסכמת כל הנוגעים בדבר, ולפיכך מכיוון שהבעל נוגע בדבר, עליו להביע הסכמתו לסמכות ביה"ד. דא עקא, מכיוון שהבעל אינו יהודי, אין בכוחו להעניק לביה"ד סמכות חוקית שלא הקנה לו החוק. לפיכך משולל ביה"ד סמכות שיפוט אף לפי סעיף זה, ואף אם ניתנה הסכמת הצדדים כמפורט בבג"ץ הנ"ל.

לפיכך יש לקבוע שביה"ד משולל סמכות חוקית לדון בעניינם של הצדדים, בין לעניין אישור ההסכם ובין לעניין התרת הנישואין, אם הם צריכים התרה, שהרי למה שהבהרנו לעיל נישואיהם אינם נישואין, בין על פי דין ובין על פי חוק. לפיכך עליהם לפנות לקביעת מעמדם לבית המשפט לענייני משפחה, שלו הסמכות השירותית לדון במי שלבתי הדין הדתיים אין סמכות לדון בעניינם. סמכות זו נקבעה בחוק שיפוט בענייני התרת נישואין (מקרים מיוחדים וסמכות בין לאומית), התשכ"ט-1969. וז"ל סעיף 1 (א) לחוק, הקובע:

"ענייני התרת נישואין שאינם בשיפוטו הייחודי של בית דין דתי יהיו בשיפוטו של בית משפט לענייני משפחה... אלא אם כן על פי הוראות חוק זה נתונה סמכות השיפוט לבית דין דתי"

סעיף 6 לחוק זה קובע:

"התרת נישואין – לרבות גירושין, ביטול נישואין והכרזה שהנישואין בטלים מעיקרם."

ולפיכך, אף שהבענו חוות-דעתנו שנישואי הצדדים בטלים מעיקרם, הסמכות להתרת נישואיהם או לקבוע שהנישואין בטלים מעיקרם נתונה לבית המשפט לענייני משפחה.

לאור האמור לעיל, ביה"ד קובע:

א. הבעל אינו יהודי.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב. אין לפקפק ביהדותם של ילדי הצדדים, עם זאת בנות הצדדים אסורות להינשא לכהן.

ג. על פי דין תורה, נישואי הצדדים אינם נישואין.

ד. מכיוון שהנישואין על פי דין תורה אינם נישואין, גם על פי חוק הצדדים אינם נישואים כלל.

ה. לביה"ד אין סמכות להתיר הקשר בין הצדדים, מאחר ואחד הצדדים אינו יהודי.

ו. על המבקשת לפנות לבית המשפט לענייני משפחה שהוא הערכאה המוסמכת לדון בהתרת קשרי נישואין ואישור הסכם הגירושין, במקרים שלבית הדין אין סמכות שיפוטית.

ז. עם מתן החלטה זו, מורה ביה"ד לסגור את התיק.

הרב שלמה שפירא – אב"ד

מצטרפים למסקנות.

הרב אריה אוריאל

הרב אברהם מייזלט

נפסק כאמור.

מותר לפרסם בהשמטת שמות הצדדים.

ניתן ביום ט' באייר התשע"ו (17/05/2016).

הרב אריה אוריאל

הרב אברהם מייזלט

הרב שלמה שפירא – אב"ד